

DAN BREAZ

UN AN CRESCUT LA LOC

© Dan Breaz

Editura Școala Ardeleană
Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48
Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801
e-mail: office@scoalaardeleana.cluj.ro, redactie@scoalaardeleana.cluj.ro
Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803
e-mail: difuzare@scoalaardeleana.cluj.ro, esadifuzare@gmail.com
www.scoalaardeleana.cluj.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Breaz, Dan
Un an crescut la loc / Dan Breaz. - Cluj-Napoca :
Editura Școala Ardeleană, 2019
ISBN 978-606-797-425-6
821.135.1

Ilustrația copertei: Diana Oțet, *Deep Inside*, tehnică mixtă, 2018

Editor: Vasile George Dâncu
Coperta: Eduard Grecu
Redactare și tehnoredactare: Andrei Doboș

Cluj-Napoca, 2019

Dintr-o umbră deasă ca pământul,
 Ridic capul și privesc în sus, aștept.

În lunile mele de tăcere
 Vin uneori
 Tufe singure să-și mărturisească
 Foșnetul frigului și-al pietrei.

În pragul depozitului meu de planuri defuncte
 Luna-și varsă, uneori, lumini curioase.
 Printre colțuri și fragmente
 Citește graiul
 Crediței sfărmate.

La auzul acestor vorbe,
 Lămpile luminii sale
 Își dilată porii,
 Dezgolind largi cratere primitoare.
 Acolo, resturi roase de timp
 Cad, ca după un cutremur
 Și cresc noi și vii,
 Cu capul în jos,
 Privind, cu înțeles, spre pământ.

CUPRINS

Manual de croitorie.....	5
Acceptare.....	6
Secret despre foame.....	7
Un an crescut la loc.....	9
Cel mic spune adevărul.....	10
Alo, Boieru!.....	11
Ieșirea din cântec.....	14
Căutarea esenței.....	15
Ci de Zeppelinul negru.....	16
O idee greșită.....	18
Acest univers al perspectivei.....	20
Corpuri căzute.....	21
Adevărul de după uscare.....	23
A urca.....	24
Moșteniri plutitoare.....	25
Alegerea confratelui.....	26
Așteptare veche.....	27
Folosul gândurilor printre păuni.....	28
Mesaj de întregire.....	29
Graficare.....	31
Palmaresul familiei.....	32
Patrie la început.....	34
Renunțarea la modele.....	36
Un adevăr nou.....	37

Prescurtarea amintirilor	39
Timpe de speranță	40
În băile nopții.....	42
Singur el.....	43
O stea se va adăuga.....	44
Între noi.....	45
Ipoteză de luptă.....	46
Mantie tăcută	47
Stele în stare de mers	48
Dacă artistul e bine.....	49
Expediere fericită.....	51
Nu șterge.....	52
Recunosc rușinat că exist	54
Se pun întrebări.....	56
Ecouri	57
Vreme de cutremur	59
Piesă cu piesă.....	60
Plimbare-odihnă.....	62
Pace.....	64
Costumul de cretă	65
Vorbirea istoriei.....	66
Dacă m-ar chema	67
E atâta dans	68
Îmi spui că nu se întâmplă nimic.....	69
Mâine e ziua	71
Vor benzină.....	73
O interpretare exterioară	74

Și zi cum era!.....	75
Accidente casnice.....	77
Am înghițit	79
Tablouri de familie.....	80
Încerc să-ți reconstitui graiul	82
Plecarea lui Dumnezeu-Maimuță	83
Arheologia poeziei	85
Corabia primăverii	86
În pragul lunii	88

Dan-Octavian Breaz (n. 1982, Turda) este critic și istoric de artă, curator la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca, doctor în filosofie al Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca. La aceeași universitate a fost asistent de cercetare științifică, în cadrul unui Proiect CNCSIS (2009-2011), referitor la interacțiunile dintre politicile culturale și creativitatea artistică în epoca globalizării. A urmat un program de studii avansate post-universitare GE-NEC III la New Europe College din București (2009-2010). A publicat critică de artă modernă și contemporană, în revistele *Tribuna*, *Steaua*, *Flash Art. Czech and Slovak Edition*, *Revista de filosofie și Artă* (UAP), iar poezie, în revistele *Neuma*, *Steaua* și pe *DLITE. Blog de literatură german-român*.

MANUAL DE CROITORIE

Zice că șoarecii lui Dumnezeu nu au instinct.
Zice că rod marginile maimuțelor
Până când cad
Între marginile de om.

Zice că șoarecii lui Dumnezeu
Rod marginile oamenilor
Până când cad cu totul
Între marginile maimuțelor

Și că, în loc de instinct,
Au scopul permanent
De a duce pe cineva în extaz.

Apoi pune pietrele la loc,
Vezi, iese
Cetate de glorie?
Apoi pune un pumn de oameni la loc,
Vezi, reiese țara pe care o știam?
Apoi du-te la fetele
Cu vocabularul stricat
Și pune-le cuvintele la loc,
Vezi, mai iese la iveală
Verbul luminos?
Deci, cum vă spuneam,
Acceptare.

SECRET DESPRE FOAME

Se sapă fântâni
În colegii de trai,
Așa că
Am hotărât să mă caut.

Turnurile de mare înălțime
Se desprind ca o matcă uscată,
Între cojile lor
Popoare de arheologi caută semne.
Am decis să caut motivul
Din care am izvorât,
Dar se vorbește tare și pe înțeleș.

Prea le-am înțeleș pe toate
De bună voie,
Și de pe pământ, și din aer.

Fiindcă în văzduh e plin de pescari,
Am hotărât să mănânc mai mult.

Asemenea pufului de pădăie
Pescarii plutesc cu undițele în mâini,
Am tot interesul să-mi fie mai foame.

M-am înghițit pe mine

Ca să fiu sigur că nu voi fi pescuit,

Și continuă să îmi fie foame.

UN AN CRESCUT LA LOC

Nu știu cum am atâta timp,
Probabil sunt tot mai atent
La spusele mele,
Până când acestea se dilată la
Lărgimea unui întreg an.
Anul crescut la loc are nevoie de spațiu vital,
Din spusele mele cad mulți.

Acum degeaba mai încerc să dau afară anul trecut,
Căci el e mult mai larg decât mine
Și bat la poarta lui ca într-o cutie goală,
Știind că am tot timpul din lume.

Din mine mulți au căzut,
Tot mai atenți la spusele lor.